

[Langsted]

ketinget udtaler, at arbejdsformidlingen bør føres tilbage til fagforeningerne. Efter vor opfattelse har det i og for sig aldrig været fagforeningerne, der har haft arbejdsformidlingen, men det var arbejdsløsheds-kasserne, der havde denne arbejdsformidlingsret. I den anledning vil jeg gerne på CDs vegne have lov til at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget udtaler, at arbejdsløsheds-kasserne bør inddrages i arbejdsformidlingen, og tager i øvrigt handelsministerens redegørelse til efterretning.

Tinget fortsætter derefter behandlingen af forespørgslen.«

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Bolvig (RV):

Hr. Voigt stillede mig en række spørgsmål, og jeg vil gerne sige, at når hr. Voigt nævner ved navn en række organisationer og ledere, som hævder, at der er mangel på arbejdskraft, så synes jeg, hr. Voigt i sandhedens interesse også burde beskæftige sig med de langt flere, som kan dokumentere, at der er uhyggeligt mange arbejdsløse, og at det antal stadig er stigende. Selvfølgelig skal vi have en diskussion om, hvordan vi bedst får tilrettelagt hele problemet, så alle de mennesker, der ønsker et arbejde, også kan få det hos de enkelte, som er i stand til at tilbyde de arbejdsløse et job.

Men jeg synes, at fremskridtspartiet fremstiller forholdene på en måde, som må virke overordentlig ydmygende og utilfredsstillende for de mange mennesker, som er arbejdsløse, og som dybt ønsker at få et job og gør en stor indsats for at få det. Hvordan forestiller hr. Voigt sig, at disse arbejdsløse lytter til de taler, som hr. Voigt og mange af hr. Voigts partikolleger gang på gang holder, og som ikke kan andet end give mange i befolkningen indtryk af, at de arbejdsløse ikke ønsker at få et job? Det er kun ganske enkelte, der er i den situation. Den store hovedpart af de arbejdsløse ønsker brændende et job, og det er vores opgave at skabe en politik, så de kan få det.

Poul Nielson (S):

Jeg vil gerne først knytte et par venlige kommentarer til nogle af hr. Ole Henriksens bemærkninger. Jeg synes, det er både rigtigt og væsentligt at understrege, som hr. Ole Henriksen gjorde det, at en udvikling i retning af økonomisk demokrati, i retning af en større medinddragelse af lønmodtagerne i virksomhederne, både må vedrøre ejendomsretten og dispositionsretten, ja, hele den måde, beslutningerne bliver taget på i virksomhederne.

Når hr. Ole Henriksen derefter går et skridt videre og nærmest opfordrer socialdemokratiet til at bede LO om at opsig § 4 i hovedaftalen osv., så synes jeg, vi kommer uden for det, der er kernen i debatten i dag. Om indholdet i det problem vil jeg da godt henvise til, hvad socialdemokratiet har skrevet i sit nye principprogram, som absolut siger ganske klart, at vi mener, at denne eneret til at lede og fordele arbejdet, som arbejdsgiverne har, bør ophæves. Men det er ikke et anliggende, vi her – og slet ikke i dag – skal tage stilling til.

Så vil jeg gerne til hr. Wilhjelms komme med en enkelt bemærkning om de 5.000 ledige i København, som han mente ville blive resultatet af Fredericia Bryggeris opbygning. Jeg tror ikke, at det tal har særlig meget at gøre med virkeligheden, og jeg vil da godt pege på, at der er truffet aftale om, at der skal gives samme lønvilkår for de nye ansatte ved Fredericia Bryggeri som dem, der er gældende i København. Jeg tror altså, at hele den proportionsforvrængning, som hr. Wilhjelms anvendte i forbindelse med omtalen af den investering, ikke tjener noget særlig fornuftigt formål.

Der er blevet foreslået en lang række forskellige dagsordener, hvoraf nogle nærmest illustrerer, at fremskridtspartiet efterhånden har oparbejdet en sådan rutine i at fremsætte dagsordener, at man er nået til et niveau, hvor man er i stand til at konstruere spørgsmål efter modellen: er du holdt op med at slå din svigermoder? Med lidt vekslende adresser kan man stille et sådant spørgsmål næsten ved enhver sags behandling her i folketinget. Jeg tror ikke, det er en hensigtsmæssig måde at afklare vores stillingtagen til de forskellige problemer på. Jeg tror simpelt hen ikke, at det er en arbejdsmetode, som er